

N:o 60.

Ank. till Riksd. Kansli d. 12 April 1869, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Riksdagens år 1868 församlade Revisorerers berättelse, angående granskning af Statsverkets samt andra utaf allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1866. (I. A.)

Stats-Utskottet, till hvars behandling ofvannämnda revisionsberättelse, jemte de af vederbörande embetsverk och myndigheter i anledning deraf till Kongl. Maj:t ingifna underdåniga utlåtanden och förklaringar, blifvit remitterad, får, efter tagen kännedom af dessa handlingar samt inhemtande af de för ärendenas utredning i öfrigt erforderliga upplysningar, härmedelst underställa Riksdagens pröfning de utaf Revisorerne gjorda framställningar, hvilka Utskottet ansett från dess sida påkalla yttranden; följande Utskottet vid uppställningen häraf samma ordning, som uti revisionsberättelsen blifvit iakttagen.

Kongl. Fångvårds-styrelsen.

§ 1.

(Rev.-ber. pag. 13.)

Jemte det Revisorerne hänvisat till hvad 1867 års revisionsberättelse (sid. 15—17) innehåller, angående utbetalning till Ingeniör-korpsens pensionsfond af åtskilliga ersättningsbelopp för minskad inkomst af vallhög.

hö, hafva Revisorerna, med afseende å den ursprungliga tillkomsten af berörda förmån, dervid Kronans rätt blifvit förbehållen till det hö, som för dess behof erfordrades, funnit det tvifvelaktigt, huruvida ersättning borde, på sätt hittills egt rum, fortfarande utgå till pensionsfonden för mistad höinkomst af den mark inom fästningsverkens område, som Kronan för ett eller annat ändamål behöfde använda; hvarjemte Revisorerna ansågo sig böra omförmåla, att, enligt Revisorerna meddelad upplysning, den i 1867 års revisionsberättelse omnämnda fråga, rörande Kongl. Kamrarrättens behörighet att granska pensionsfondens räkenskaper, vid tiden för revisionsförrättningen ännu icke blifvit af Kongl. Maj:t afgjord.

Enligt hvad Utskottet inhemtat, har sistberörda fråga under den 13 November 1868 blifvit på det sätt afgjord, att Kongl. Maj:t, till iakttagande för samma år och framgent tillsvidare, i nåder förordnat, att för hvarje år, inom sex månader efter dess slut, skall till granskning hos Kongl. Kamrarrätten insändas, ej allenast redogörelse för uppörden af alla de medel, som till Ingeniörkorpens besparingskassa inflyta af de s. k. vallhöinkomsterna från rikets fästningar och af de för förlust af dylika inkomster bestämda ersättningar, utan ock redovisning för användandet af dessa medel, dervid dock hvad af samma medel inginge till korpens enskilda pensionsfond, hvilken ej utgjorde föremål för Kongl. Kamrarrättens revision, endast behöfde till beloppet i räkenskapen intagas.

I särskild fråga, angående den Ingeniörkorpens besparingskassa för år 1867 tillkommande ersättning för vallhöinkomst, som gått förlo-rad genom jordbyte år 1855 emellan Kronan och Christianstad, har, i anledning af de skiljaktiga meningar, som angående denna rätt emellan Fortifikationschefen och Arméförvaltningens Artilleri-departement uppstått, Kongl. Maj:t, enligt hvad Utskottet jemväl inhemtat, genom nådigt Bref den 11 December 1868 förklarar, att, så länge någon af de den 16 Mars 1855 vid Ingeniörkorpens anställda officerare vid nämnda korp eller numera Fortifikationen qvarstode, borde till kassan årligen utbetalas den på henne belöpande andel af berörda ersättning, såvida icke under tiden Kongl. Maj:t i sammanhang med förnyad aflönings- och pensionsreglering för de vid Fortifikationen anställda embets- och tjänstemän, eller eljest i följd af inträffande förhållanden, kunde finna skäligt att annorlunda förordna; och får Utskottet, jemte meddelande till Riksdagens kännedom af dessa nådiga beslut, i anledning deraf och enär Kongl. Maj:t jemväl medgifvit de öfriga ersättningsbeloppens utgående, hemställa, att Revisorernes förevarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Kongl. Förvaltningen af Sjöärendena, Lots- och Fyrinrättningen, Sjökartekontoret, Kongl. Sjöförsvars-departementets Kansli- och Kommando-expeditioner och sjöförsvarets stationer i Carlskrona och Stockholm samt depôt i Göteborg.

§ 2.

(Rev.-ber. pag. 40. — Utlät. pag. 282.)

Uti specialtitlarnes utgående balans påfördes, enligt hvad Revisorerne omförmåla, den nya dockbyggnaden i Carlskrona en öfverbetalning af 91,462 R:dr 31 öre. Detta belopp, hvilket innefattade kostnaden för de kronoarbetaresverken, som under åren 1842—1851 blifvit för nämnda byggnadsarbeten använda, skulle, jemlikt Kongl. Brevet den 16 Maj 1851, i räkenskapen balanseras, intilldess, efter arbetets fulländning, sig visat i hvad mån denna kostnad kunde Flottans underhållsstat ersättas; och då en längre tid förflutit, sedan berörda arbete afslutades, utan att ersättning blifvit beredd, samt någon godtgörelse, enligt Revisorerne tanke, numera ej vore att emotse, syntes det Revisorerne att sådana åtgärder borde från Förvaltningens af Sjöärendena sida vidtagas, att ofvannämnda beloppets fortsatta balanserande kunde undvikas.

Ang. ett balanserat belopp för kronoarbetaresverken.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Kongl. Förvaltningen, på de af Revisorerne anförda skäl och då Kongl. Förvaltningen lika litet nu, som under de föregående åren, vore i tillfälle att föreslå något sätt för den ifrågasatta godtgörelsen, anhållit att, till förekommande af beloppets ytterligare balanserande, detsamma måtte ur räkenskapen få afskrivas; och får, med hänsyn till hvad sålunda förekommit, Utskottet hemställa,

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta tillse, huruvida icke inom Femte Hufvudtiteln tillgång må kunna beredas för godtgörande af ifrågavarande utgiftspost, så att dess fortsatta balanserande kunde undvikas.

§ 3.

(Rev.-ber. pag. 41. — Utlåt. pag. 283.)

Ang. lösen för
kontrakt om le-
verans.

Jemte meddelande af uppgift å de belopp, hvarmed lösen, enligt gällande expeditionstaxa, utgår för kontrakt, hafva Revisorerne, när leverantör i allmänhet ej underlåte att för den kontraherade varan betinga sig så stor betalning, att han derigenom godtgjordes för berörda utgift, hemställt, att all lösen för kontrakt emellan Kronan och enskilda måtte försvinna, såsom endast ledande till omgång och besvär, utan att bereda Staten motsvarande fördel.

Då, på sätt af det i anledning häraf afgifna underdåniga utlåtandet inhemtas, den af Revisorerne ifrågasatta åtgärd skulle föranleda åtskilliga ersättningsanspråk för minskad sportelinkomst, och vinsten för det allmänna af den föreslagna åtgärden, som synes Utskottet vara af jämförelsevis ringa vikt, torde vara tvifvelaktig, hemställer Utskottet, att Revisorernes förevarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Statens Jernvägsbyggnader.

§ 4.

(Rev.-ber. pag. 71. — Utlåt. pag. 263.)

Ang. bokföring
af uppburna
medel.

Af uppgifven anledning hade Revisorerne tagit kännedom af Kongl. Styrelsens öfver Statens jernvägsbyggnader depositionsräkning i Riksbanken och dervid inhemtat, dels att de af Styrelsen i Riksbanken insatta medel icke uti Styrelsens räkenskaper till redovisning upptogos förr, än de å depositionsräkningen utassignerades, och dels att Styrelsen vid revisionsårets slut hade uti Riksbanken inestående ett belopp af 188,000 R:dr, förutom hvad Styrelsen under den 31 December 1866 utassignerat och till redovisning upptagit, men först påföljande år lyftat. Att en så betydande tillgång för jernvägsbyggnaderna funnits uti

Riksbanken inestående, utan att Styrelsens räkenskaper derom lemnade någon upplysning, hade Revisorerna funnit anmärkningsvärdt och därför efterforskat anledningen till berörda förhållande; och hade Revisorerna erfarit, att Kongl. Statskontorets å Räntekammaren utfärdade, till disposition af Styrelsen öfver Statens jernvägsbyggnader ställda anordningar af bemälda Styrelse qvitterades, samt att Styrelsen sedermera till sin kassör öfverlemnade, stundom hela, men stundom blott någon del af beloppet, hvaremot återstoden insattes i Riksbanken, samt att kassören till redovisning endast upptog de belopp, som till honom kontant aflemnades eller å depositionsräkningen till honom utassignerades.

Då det anmärkta redovisningssättet syntes Utskottet icke vara med god ordning öfverensstämmande, och de omständigheter, Styrelsen till stöd för berörda förfarande uti sitt i frågan afgifna underdåniga utlåtande anfört, enligt Utskottets tanke, icke äro af beskaffenhet att böra föranleda ett undantagsförhållande från det redovisningssätt, som af andra penningeförvaltande myndigheter är allmänneligen vedertaget, hemställer Utskottet att, till rättelses vinnande för framtiden,

Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes förståndiga Styrelsen öfver Statens jernvägsbyggnader att, då medel för nämnda byggnader i Kongl. Räntekammaren eller annorstädes lyftas eller anvisning derå emottages, låta hela beloppet uti Styrelsens räkenskaper till redovisning genast uppdebiteras, och att Styrelsens räkning med Riksbanken må uti räkenskaperna intagas.

Ultuna Landtbruks-institut. •

§ 5.

(Rev.-ber. pag. 81. — Utlåt. pag. 272.)

På sätt af en utaf Revisorerna upprättad tabell inhemtades, hade Institutets skulder, efter afdrag af fordringarne, sedan år 1860 alltjemt, med undantag af ett enda år, blifvit ökade; och ehuru räkenskaperna utvisade att, i jemnbredd med den stigande skuldsättningen, värdet af

Ang. ökad skuldsättning.

de ä egendomen nedlagda förbättringar jemväl förökats, ansågo Revisorerne likväl detta förhållande icke vara af beskaffenhet att medföra berättigande för Styrelsen att öfverskrida de till Institutet anvisade och till visst belopp bestämda anslag. En upplåning på enskilda händer af medel för avägabringande af förbättringar å egendomen syntes Revisorerne dessutom vara betänkelig i betraktande deraf, att dessa förbättringar, i händelse skulden uppsades och måste inbetalas, i allmänhet icke kunde i penningar realiseras.

Utskottet delar visserligen de af Revisorerne uttalade betänkligheter mot Institutets stigande skuldsättning, hvartill Representationen icke lemnat sitt medgifvande; men då Institutets skuld under revisionsåret icke blifvit ökad, får Utskottet, under förutsättning att vidare skuldsättning för Institutet undvikas, och i betraktande af de förhållanden Styrelsen uti sitt underdåniga utlåtande i ämnet anfört, hemställa,

att Riksdagen må vid Styrelsens afgifna förklaring i ämnet för närvarande lata bero.

Stuteri-öfverstyrelsen och Stuterierna.

§. 6.

(Rev.-ber. pag. 89. — Utlåt. sid. 275.)

Ang. bokförings-
sättet.

Revisorerne hafva framställt åtskilliga anmärkningar i afseende å det vid stuterierna begagnade bokföringssätt; men då den af Kongl. Maj:t i nåder förordnade komité för stuteriernas angelägenheter tvifvelsutan tager frågan om bokföringssättets ändamålsenliga ordnande i öfvervägande, och Kongl. Maj:t derefter lär komma att anbefalla de åtgärder, som må finnas lämpliga, hemställer Utskottet,

att Revisorerne förevarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Kongl. Statskontoret.

§ 7.

(Rev.-ber. pag. 105.)

På sätt redogörelsen öfver Statsverkets grundfond utvisade, hade denna fond, som alltså sedan år 1855 utgjort 5,014,809 R:dr 45 öre, under revisionsåret nedgått till 4,985,638 R:dr 27 öre och således minskats med 29,171 R:dr 18 öre. Anledningen härtill vore, att ehuru Löjtnanten vid Kongl. Flottan Lars Mauritz Törngren, på grund af bevekande omständigheter, blifvit befriad från skyldigheten att ersätta den skada och förlust, som uppkommit i följd deraf, att ångkorvetten Orädd sammanstött med Ryska handelsbriggan Fanny, anslag likväl icke blifvit beviljadt till godtgörande af de utaf Kongl. Statskontoret förskjutna kostnader för reparation af nämnda brigg m. m., utgörande tillhopa samma belopp, hvarmed grundfonden blifvit minskad, eller 29,171 R:dr 18 öre, utan hade detta belopp, till följd af Kongl. Maj:ts och Riksdagens beslut att detsamma skulle i Statsverkets räkenskaper afskrifvas, i brist af annan tillgång blifvit å grundfonden affördt. Då det emellertid synes Revisorerna icke vara lämpligt, att Statsverkets grundfond af dylika anledningar minskades, hade Revisorerna å förhållandet fäst Riksdagens uppmärksamhet.

Ang. förminskning af Statsverkets grundfond.

Ehuru Utskottet, lika med Revisorerna, funnit mindre lämpligt, att Statsverkets grundfond af ofvannämnda anledning blifvit minskad, helst densamma belopp stundom visat sig icke vara fullt tillräckligt; likväl och då nästlidna års Riksdag medgifvit, att, derest Kongl. Statskontorets inkomster under löpande året skulle visa sig vara otillräckliga för bestridande af dess utgifter, Riksgäldskontoret må, sedan Kongl. Maj:t, uppå Statskontorets underdåniga anmälan, pröfvat behovet, för dess fyllande tillhandahålla Statskontoret det belopp, Kongl. Maj:t för sådant ändamål finner godt bestämma, samt någon olägenhet utaf ifrågavarande, jemförelsevis mindre betydliga minskning af grundfonden följaktligen ej kan vara att befara, hemställer Utskottet,

att Revisorernes förevarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

§ 8.

(Rev.-ber. pag. 105.)

*Ang. indragning
af Kanslirätten.*

Vid 1865 års statsrevision anmärktes, hurusom af besparingarne å Riks-statens Andra Hufvudtitel arfvoden utgått till tjänstemän och vaktbetjente i Kanslirätten, oaktadt denna domstol, enligt Revisorerna meddelad upplysning, under en längre följd af år ej haft något sammanträde. Lika med Revisorerna funno Rikets åren 1865—1866 församlade Ständer det vara önskvärdt, att ifrågavarande domstolsinrättning, som blott hade att handlägga mål, angående svårare förseelser i tjensten af embets- och tjänstemän inom Kongl. Maj:ts Kansli samt frågor om ansvar för Guvernören å St. Barthelemy, i det som anginge hans ministeriela göromål, måtte, till besparande af förenämnda, af behovet ej påkallade utgift, indragas, och anhöllo derföre, i underdänig skrifvelse den 19 Juni 1866, att Kongl. Maj:t behagade låta utreda, huruvida nämnda domstolsinrättning kunde indragas samt i sådan händelse till Riksdagen derom aflåta nådig Proposition. Denna skrifvelse hade emellertid, enligt hvad nästlidna års Revisorer omförmåla, icke föranledt till någon åtgärd.

Åfven under revisionsåret hade, enligt hvad Revisorerna meddela, dylika utgifter egt rum. På grund af flera Kongl. Bref hade nemligen under året blifvit utanordnad arfvode till Kanslirättens sekreterare med 225 R:dr och till dess aktor med 150 R:dr samt ljuspenningar till Rättens tjänstemän med 60 R:dr. Hvarken för det år, dessa medel utgått, eller för något annat af de sista 20 åren, hade emellertid, så vidt Revisorerna kunnat inhemta, Kanslirätten haft något sammanträde. Denna omständighet i förening dermed, att behandlingen af ifrågavarande slags mål icke kräfde andra insigter, än dem ledamöterna i Öfverrätterna, hvilka handlade likartade mål i allmänhet, borde besitta, syntes Revisorerna utgöra talande skäl för afskaffande af ifrågavarande domstolsinrättning, hvars bibehållande dessutom numera icke hade något stöd i det allmänna rättsmedvetandet. Skulle dock hinder fortfarande möta för afskaffande af nämnda domstolsinrättning, så syntes det Revisorerna, att arfvodet till de dervid anställda tjänstemännen, hvilket ärligen bestämdes, borde lämpas efter mängden och beskaffenheten af de göromål, som af dem under året handlades.

Då bibehållandet af ifrågavarande domstolsinrättning, så vidt Utskottet kan bedöma, icke är af ringaste behof påkalladt, och densam-

mas

mas indragning skulle, förutom besparing af de icke särdeles betydliga kostnaderna, i sin mån bidraga till en önskvärd förenkling af rättsväsendet och administrationen i allmänhet, får Utskottet hemställa, att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes ånyo taga under nådigt öfvervägande, huruvida icke ifrågavarande domstolsinrättning må kunna helt och hållet upphöra och dess göromål å Hofrätt öfverflyttas samt i sådan händelse till Riksdagen derom aflåta nådig Proposition.

Kongl. Skogsstyrelsen.

§ 9.

(Rev.-ber. pag. 141.)

Jemte förmålan, hurusom skogsplanteringskassans utgifter för revisionsåret med icke mindre än 79,393 R:dr 23 öre öfverstigit dess inkomster, hafva Revisorerna föreslagit åtgärder till betryggande emot nämnda kassas fortgående förminskning; men då, i enlighet med Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, beslut numera blifvit fattadt angående omförmälda kassas öfverlemnande till Riksdagens disposition och derifrån utgående utgifters uppförande å Riks-staten, hemställer Utskottet, att Revisorernes förevarande framställning icke må till någon vidare åtgärd af Riksdagen föranleda.

Ang. förminskning af Skogsplanteringskassans tillgångar.

Elektriska Telegrafverket.

§ 10.

(Rev.-ber. pag. 148. — Utlåt. pag. 293.)

Efter meddelande af uppgift å Elektriska Telegrafverkets inkomster och utgifter för revisionsåret samt af redogörelse för de hufvudsakliga utgifterna för hushållningen vid Telegrafverket.

sakliga omständigheter, som föranledt en betydlig tillökning i dessa sednare, hafva Revisorerna uttalat tvekan huruvida en del af utgifterna varit oundgängligen nödvändiga, samt fäst utmärksamhet derå, att icke alltid den sparsamhet, som i fråga om Statens medel vore önskvärd, syntes hafva blifvit af Styrelsen för nämnda inrättning iakttagen, hvarpå Revisorerna anført åtskilliga exempel.

Ehuru Utskottet funnit den af Styrelsen för ofvannämnda inrättning afgifna förklaring, såsom utgående från den oriktiga förutsättning att vid Telegrafverket, som ej skulle hafva blifvit inrättadt för att utgöra en direkt inkomstkälla för Staten, icke erfordrades samma sparsamhet i afseende å medels användande som vid andra allmänna inrättningar, hvilka närmare afsåge att bereda Staten inkomst, i flera hänseenden icke vara fullt tillfredsställande, får Utskottet likväl, med hänsyn till hvad Styrelsen i öfrigt anført angående behovet af utgifternas förökande, och enär de särskilda omständigheter Revisorerna exempelvis anført såsom bevis för en mindre god hushållning vid Telegrafverket utgöra föremål för Kongl. Kammarrättens pröfning i anledning af de anmärkningar, som vid granskning i Öfver-revisions-departementet af Telegrafverkets räkenskaper blifvit framställda, hemställa,

att vid den afgifna förklaringen i ämnet må från Riksdagens sida få bero.

Kolonien S:t Barthelemy.

§ 11.

(Rev.-ber. pag. 152.)

*Ang. sättet att
bereda jemnvigt
mellan koloniens
inkomster och
utgifter.*

I anledning af de förhållanden, hvilka framginge af en utaf Revisorerna framställd öfversigt af koloniens inkomster och utgifter, hade Revisorerna funnit önskvärdt, att jemnvigt emellan dessa kunde åstadkommas genom minskning i antalet utaf de för koloniens styrelse och bevakning anställda personer, så vida ej en behöflig tillökning i koloniens egna inkomster kunde åvägabringas.

Utskottet är emellertid icke i tillfälle att kunna föreslå någon indragning af den föga talrika personal, som ombesörjer styrelsen och bevakningen af nämnda koloni, hvadan och då betänkligheter, särdeles

under närvarande förhållanden, jemväl möta emot inkomsternas stegring genom ökad beskattning för koloniens innebyggare, Utskottet hemställer, att Revisorernes förevarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Konsistorierna.

§ 12.

Vid granskning af räkenskaperna för åtskilliga under konsistoriernas förvaltning ställda kassor hade Revisorerne flerstädes anmärkt, huru som uti kassorna funnits större kontanta behållningar ineliggande räntelösa, än som behovet för de närmast förestående utgifterna kräfde; men ehuru några konsistorier, enligt hvad deras afgifna underdåniga utlåtanden utmärka, ännu icke vunnit full insigt om obehöfligheten att för en längre tids utgifter hafva kontanta medel ineliggande helt och hållet räntelösa, der dessa genom insättning i bankinrättning eller annorledes bort åtminstone i någon mån kunna göras fruktbarande, får, enär rättelse i flera fall dels blifvit redan vidtagen, dels synes vara att emotse samt, der förhållandet icke är sådant, blifvande Revisorer icke lära underlåta att genom fortsatta anmärkningar bringa saken till nödig rättelse, Utskottet likväl hemställa, att vid de afgifna förklaringarne i ämnet må för närvarande få bero.

Ang. fruktbargörande af ineliggande kontanta behållningar.

Danviks Hospital.

§ 13.

(Rev.-ber. pag. 225. — Utlåt. pag. 331.)

Uti räkningen öfver Danviks Hospitals hemmansräntor och arrenden affördes, enligt hvad Revisorerne omförmåla, under titel »afkortningar» tillsammans 98 kubikfot 2,23 kannor råg, 98 kubikfot 2,23 kannor

Ang. åtskilliga afkortningar m. m.

korn samt 76 R:dr 74 öre i penningar. Dessa afkortningar, hvaribland förekomme räntor, påförda obefintliga lägenheter, skulle, enligt en i räkenskapen gjord anteckning, hafva egt rum på grund af Serafimer-ordensgillet den 17 Januari 1806 fattade beslut, hvilket likväl icke kunnat återfinnas uti Gillets för nämnda år förda protokoll, af hvilka Revisorerne hade tagit kännedom. Räkenskaperna lemnade emellertid icke någon upplysning, hvarföre dessa afkortningar fortfarande under särskildt konto derstädes upptogos, i stället för att, efter vederbörlig anteckning i jordeböckerna, utur debiteringslängderna afföras. Derjente hade Revisorerne, under anförande af Hospitalets ekonomiska ställning under de sednare åren, uttalat den åsigt, att densamma betydligt försämrats.

Med afseende å hvad Revisorerne anført och då det af Direktionen öfver nämnda Hospital i anledning deraf afgifna underdåniga utlåtande, hvartill Utskottet allenast får hänvisa, syntes Utskottet icke vara fullt tillfredsställande, hemställer Utskottet,

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta närmare utreda ej allenast förhållandet i afseende å ifråvarande afkortningar, utan ock anledningen till den försämrade ekonomiska ställningen vid Hospitalet, samt derefter anbefalla de åtgärder, hvartill berörda undersökning må föranleda.

§ 14.

*Än. förkortning
af tiden, tuom
hvilken förklar-
ingar öfver
Revisorerne an-
märkingar
böva afgifvas
m. m.*

Vid behandlingen af de i revisionsberättelsen upptagna frågor har Utskottets uppmärksamhet blifvit fästad på olämpligheten dels deraf, att revisionen omfattar räkenskaperna och förvaltningen för en så aflägsen tid, som nu är förhållandet, dels deraf att revisionsberättelsen med tillhörande förklaringar icke blifvit så tidigt till trycket befördrad, att den, på sätt i 7 § 3 mom. af gällande instruktion föreskrifves, kunnat vid Riksdagens början till densamma öfverlemnas.

Hvad först angår den sentidiga revisionen af räkenskaperna, så kan det visserligen icke förnekas, att revisionen skulle medföra både större gagn och intresse, derest den kunde komma att omfatta räkenskaperna för en tid, som mera närmade sig revisionsförrättningen, än hvad nu är förhållandet, då Riksdagen icke förr än efter tvåne år från räkenskapsårets utgång erhåller kännedom om förvaltning

gens resultat, såvida de af räkenskaperna och Revisorernes berättelse framgå. Vid bedömning af flera under Riksdagens pröfning kommande frågor skulle det otvifvelaktigt vara af särdeles gagn att känna förhållandet för en närmare förfluten tid, och exemplet från andra länder, der Statens ställning för Representationen framlägges inom jämförelsevis kort tid efter finansårets utgång, synes berättiga till det antagande, att en förändring i det anmärkta förhållandet hos oss icke skulle vara överställbar. Innan frågan om grundräntornas förvandling i penningar och indelningarnes indragning till Statsverket blifvit afgjord samt föreskrift i sammanhang dermed meddelad derom, att äfven dessa inkomster skola upptagas i räkenskaperna för det år de verkligen inflyta och icke, såsom nu är förhållandet, för ett år tidigare än uppbördens eger rum, har Utskottet likväl funnit sådana hinder möta emot vidtagande af en önskvärd förändring i det syfte, att revisionen skulle omfatta räkenskaperna för ett år tidigare än hittills varit fallet, att Utskottet ansett sig för närvarande icke kunna framlägga något förslag i sådant afseende; men beträffande tiden för revisionsberättelsens öfverlemnande till Riksdagen, så enär det synes vara af synnerlig vigt att sådant eger rum vid Riksdagens början och ej, på sätt hittills skett, sedan de flesta frågor angående statsregleringen redan blifvit handlagda, samt den åsyftade rättelsen i detta hänseende lätt torde kunna vinnas genom den enkla åtgärden, att tiden, inom hvilken vederbörande embetsverks förklaringar skola aflennas, för att kunna, jemte berättelsen till trycket befordras, nedsättes från trenne till tvänne månader, hvilken tid, med afseende å nu lättade kommunikationer, lär i allmänhet vara fullt tillräcklig, hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte besluta, det 3 mom. af 7 § i gällande Instruktion för Riksdagens Revisorer i hvad som rör deras befattning med Statsverket af den 17 Maj 1867 må erhålla följande förändrade lydelse: »3:o) Af denna berättelse med tillhörande tabeller låte Revisorerne utskrifva tvänne original-exemplar, af hvilka det ena till Kongl. Maj:t i underdånighet ingifves och det andra aflätes till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, hvilka skola samma berättelse, äfvensom vederbörande embetsverks i anledning deraf afgifvande förklaringar, så framt dessa inom två månader efter revisionsförrättningens slut varda till Riksgälds-kontoret aflennade, till trycket befordra och derefter, så fort ske kan, med allmänna tidningarne utdela låta; åliggande der-

jemte bemålde Fullmäktige att samma berättelse och förklaringar såväl vid näst derpå följande riksdags början till Riksdagen, som ock till Riksdagens näst sammanträdande Revisorer öfverlemnna»;
 lärande, derest denna hemställan varder bifallen, Riksdagen böra uti underdånig skrifvelse anhålla,
 det Kongl. Maj:t täcktes den i berörda hänseende ändrade delen af Instruktionen till allmän efterrättelse låta kungöra.

§ 15.

Ang. öfriga i
 revisionsberättelsen förekommande frågor.

Hvad i öfrigt blifvit af Revisorerne anmaldt och erinradt har Utskottet funnit dels vara genom vederbörandes afgifna underdåniga utlåtanden nöjaktigt förklaradt, dels hafva medfört åsyftad rättelse och dels hafva varit af beskaffenhet att från Utskottets sida icke böra till något särskildt yttrande föranleda.

Stockholm den 12 April 1869.

På Utskottets vägnar:

ARV. FR:SON POSSE.